

Hajléktalanok SZDSZ-es hálóban

2018 november 03. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A b?nös árnyék nyomában...

A liberálisok által uralt intézményrendszer képtelen volt értékelhet? szakmai munkát végezni

A hajléktalanok közterületen történ? életvitelszer? tartózkodását tiltó törvény nem várt intenzitású reakciókat generált, messze túlmutatva a témának tulajdonképpen (normális esetben) egy sz?k szakmai közeget érint? dimenzióján. Hirtelen mindenki szakért?vé vált, a beszédtér er?sen a politika irányába tolódott, a balliberális média embertelenséget, az elesettek megbélyegzését, fasizmust vizionál.

Egy jelent?s aspektusról azonban senki sem vesz tudomást: a törvényre többek között a hajléktalanellátó szervezetek és a szociális ellátórendszer impotenciája, diszfunkciói és liberális m?ködtet?inek tehetetlensége miatt volt szükség, akik az elmúlt csaknem harminc évben nem voltak képesek semmilyen szakmailag értékelhet? teljesítményt produkálni, az utóbbi nyolc évben pedig sok esetben bojkottálták a számukra ideológiailag nem elfogadható kormányzati kezdeményezéseket. A közvélekedés és a laikusok szerint a szakemberekre, az ellátás m?ködtet?ire kell bízni a segítést. De mi a helyzet akkor, ha valójában nincsenek szakemberek, és nem tudnak hatékonyan segíteni?

A mai hajléktalanellátó intézményrendszernek a kezdetekt?l máig meghatározó pozícióban lév? prominensei – Gy?ri Péter, Iványi Gábor, Vecsei Miklós – ugyanis mind a kilencvenes évek SZDSZ irányította, neoliberális gazdaságfilozófiát és szociálpolitikát hirdet? álcivil szervezeteib?l, „szellemi m?helyeib?l” verbuválódtak, olyan etalonokkal, mint a Szegényeket Támogató Alap, Solt Ottília vagy Ferge Zsuzsa. Ez a marxista csoport nagyon jól elvolt a Demszky-éra langymeleg vizében a f?városban, soha nem hallottuk ?ket tiltakozni a Bokros-csomag, az utcai szociális munka normatíváját csökkent? törvények, a társadalombiztosítás tervezett privatizációja ellen, de csendben voltak a Lipót bezárásakor is, amely több száz pszichiátriai beteget szabadított akkor a hajléktalanellátásra.

Ez a társaság nem volt képes megszámolni az országban él? hajléktalanokat, noha ez minimális ráfordítással egy-két hét alatt megvalósítható lenne. És ugyanez az elit termeli a ma és a jöv? liberális agymosáson átesett szociális munkásait az ELTE-n vagy Iványi Gábor iskolájában, pedig tapasztalataim szerint nagyon sok reálisan gondolkodó, értelmes, szakmáját szeret? szakember került és kerül ki a képz?intézményekb?l, akik ebben a szociális ellátórendszert uraló liberális diktatúrában nem mernek kilógni a sorból.

A mostani törvényre szükség sem lett volna egy funkcionálisan m?köd? ellátórendszer megléte esetén, amely a politikai performanszok, a hazug liberális lózungok, a semmittevés helyett mára már tapasztalatokkal felvértezve, a valódi problémákra reagálva megteremthetett volna egy jól m?köd? hajléktalanellátást. Olyat, amelyik felméri a szükségleteket, van elképzelése a hajléktalanság kialakulásához vezet? utakról és egyéni sorsokról, vagyis diagnózist állít fel és ehhez igazítja a segítés módját.

A mai ellátórendszer nem hajlandó elfogadni, hogy a hajléktalanságnak nem els?sorban strukturális okai vannak, hanem f?ként az alkalmazkodási diszfunkciókban gyökerez? pszichoszociális okai, amelyek kialakulásáért els?sorban az egyén felel?s. Ennek kimondása persze elképzelhetetlen, hiszen ugye mindenért a csúnya állam felel?s, meg a munkanélküliség, meg a munkásszállások bezárása, meg az infláció, meg a kilakoltatások, meg a Náncsi néni.

Már a hajléktalanság problémájának felszínre kerülésekor egy általam Mezei Györggyel közösen végzett kutatás alapján világossá vált, hogy a hajléktalanságot egy hosszú lecsúszási folyamat (sokszor öt-tíz év) el?zi *meg a társas kapcsolatok megromlásával, alkoholizmussal, pszichiátriai betegségekkel, a munkahely elvesztésével, válással. Jellemz?, hogy a kutatás eredményeit is magába foglaló könyvem megjelenését 1994-ben Gy?ri Péter megpróbálta megakadályozni, illetve cenzúrázni, akkor még sikertelenül.*

Senki sem lesz tehát egyik napról a másikra hajléktalan, ahogyan azt az ellátórendszer m?ködtet?i vagy az ellátórendszerhez szoros szálakkal kapcsolódó A Város Mindenkié nev? széls?baloldali gerillacsoport hangoztatja, amely az elmúlt években mérhetetlen károkat okozott a hajléktalanellátásnak olyan orbitális szociológiai nonszenszek közbeszédbe emelésével, mint az úgynevezett lakhatási szegénység, üresen álló lakásokat a hajléktalanoknak, a szegénység és a hajléktalanság fogalmának összemosása, és eddig még egyetlen szakember sem emelte fel szavát a hajléktalanokat politikai célokra felhasználó gyakorlatuk ellen sem.

A hajléktalanság ugyanis paradox módon nem els?sorban a lakástalansággal írható le, az már egy következmény; az els?dleges ok a személyiség részleges m?ködésképtelensége, betegsége, és ennek gyógyításával orvosolhatók

vagy mérsékelhet?k a bajok. A hajléktalanság nem a szegénység alsóbb foka (az a nyomor), sokkal inkább pszichológiai okokra visszavezethet?, sokszor visszafordíthatatlan létmin?ség, vagy ahogyan egy neves szakember még a kilencvenes évek elején találóan megfogalmazta: lassú öngyilkosság.

Jelenleg a f?városban a legrosszabb a helyzet, ahol a liberálisok által uralt intézményrendszer eddig képtelen volt értékelhet? szakmai munkát végezni. A mostani törvény el?zményének tekinthet?, az utcai létformát visszaszorítani szándékozó, a közterületek használatát korlátozó 2013-as rendelet megvalósítását bojkottálták, már akkor is a liberális „értékekre” (emberi jogok, a hajléktalanok megbélyegzése, hatósági terror) hivatkozva.

Az Aluljárók helyett emberibb körülmények nev? programban magam is részt vettem, és többek között azt tapasztaltam, hogy Iványi Gábor szervezete, az Oltalom-alapítvány, amely az államtól kapott szociális normatívából m?ködött, kifejezetten akadályozta a program megvalósítását, élelmiszerrel, takaróval és „jó szóval” arra biztatták az aluljáróban él? hajléktalanokat, hogy ne menjenek el onnan, ne vegyék igénybe az ellátórendszert és a szállásokat.

Budapesten a hajléktalanellátás konzorciumi formában m?ködik, két szervezet irányításával: az egyik a Gy?ri Péter volt SZDSZ-es politikus, a legutóbbi id?közin csúfosan elbukó álcivil vezette, az SZDSZ ideológiáját továbbviv? Menhely Alapítvány, a másik az állami támogatásokért cserébe a kormánnyal szemben lojalitást mutató Magyar Máltai Szeretetszolgálat. A konzorcium a f?városi önkormányzat által juttatott egyre növekv? összeg?, milliárdos nagyságrend? támogatások ellenére sem tudott értékelhet? eredményeket felmutatni, f? célját pedig, a közterületen él? hajléktalan emberek minél nagyobb számban történ? szállásokra juttatását végképp nem sikerült megvalósítani.

A mostani törvény sikeres megvalósításával és eredményességével kapcsolatban is vannak aggályaim, mely aggályokat nem els?sorban a HVG vagy a 444 cikkei, hazug hírei, a súlytalan minitüntetéseket szervez? liberális szervezetek sivalkodása, hanem a hajléktalanellátó szervezetek és a szociális szakma ellenállása táplálja. A Menhely Alapítvány már ki is fejtette egyet nem értését a törvénnyel kapcsolatban.

Javaslom, ha valaki közelebbr?l szeretne megismerkedni a mai hajléktalanellátó rendszer m?ködésével és szerepl?ivel, menjen el a Hajléktalanellátás országos konferenciájára Balatonföldvárra (elég egyszer, nyolc éve ugyanaz a m?sor megy), ahol röviden a következ?kben lehet része: Gy?ri Péter el?adása a fasiszta, nacionalista, hajléktalan- és szegénynyúzó, a hajléktalanok ellen rend?rterrort m?ködtet? Orbán-rezsim gonoszságairól és arról, hogy a szociális szakemberek az embertelen körülmények ellenére remekül végzik szakmai munkájukat (legkivált persze ?).

Kocsis B. Mihály

A szerz? szociális munkás

www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló